

Uittreksel artikels 2025 - week 47 en 48

WEMMEL, SINT-SERVAAS

GEZINSVIERING "VREDE"

© Foto's : Myriam De Breuker

Op zondag 9 november vond in de Sint-Servaaskerk de eerste gezinsviering van het werkjaar plaats. De kinderen die zich voorbereiden op de eerste communie werden hierop speciaal uitgenodigd. Ze brachten een schoendoos mee die ze een paar weken voordien, onder leiding van Myriam en enkele ouders, omgebouwd hadden tot hun eigen plekje, in overeenstemming met het catechesethema van dit schooljaar : "Anders thuis".

Het was een sfeervolle viering rond het thema "vrede", naar aanleiding van het feest van Wapenstilstand op 11 november. Annemie leidde de zang, zoals zij alleen dat kan. Drie mama's lazen de eerste lezing voor, over de tuinman die op zoek ging naar vrede.

Maar het was die zondag ook het feest van de kerkwijding van de basiliek van Sint-Jan-van-Lateranen in Rome. In zijn woordje bij het evangelie benadrukte Constant dat God niet (enkel) in een (kerk)gebouw woont, maar ook, en vooral, in het hart van ieder van ons, als we naar Jezus' voorbeeld proberen te leven.

De kinderen vonden de viering leuk – zo vertelden ze achteraf – omdat het stil was en ze zo konden nadenken. Ze zeiden ook dat ze niet graag ruzie hebben, en dat het tof was om samen te zingen, vooral het lied "Glorie Halleluia". En dat hebben ze inderdaad uit volle borst meegezongen : "Glorie Halleluia voor iedereen die vrede wil !"

Linda Verdickt

22 NOVEMBER- FEESTDAG VAN SINT-CECILIA

Ter gelegenheid van het feest van Sint-Cecilia
patroonheilige van muziek, kerkmuziek en muzikanten,
zangers en koren,
organisten en orgelbouwers, componisten
willen we alle muzikanten danken, die getrouw
en vol passie onze erediensten verzorgen.

BESCHERMD MONUMENT OP HET KERKHOF VAN WEMMEL

Dinsdagnamiddag na Allerheiligen wandelden we over het kerkhof van Wemmel. Er scheen een aangenaam zonnetje, en we waren er helemaal alleen. We zagen de namen van zovele Wemmelaars die we gekend hebben in de veertig jaren dat we nu hier wonen. Hier en daar zetten we een omgevallen chrysant weer recht.

En al struinend kom je dan ook langs het graf van Jozef Deschuyffeleer, waaraan een plakaatje hangt : "beschermd monument".

© Linda Verdickt

Jef Deschuyffeleer werd geboren op 15 juli 1913. Hij deed zijn middelbare studies in het Sint-Pieterscollege in Jette. Daarna ging hij in dienst bij de Katholieke Arbeidersjeugd. Hij werd het boegbeeld van de sociale Vlaamse christelijke zuil tijdens het interbellum tot in de jaren 1950. Hij was een van de eerste medewerkers, en zijn hele leven lang, de rechterhand van Jozef Cardijn in de Christelijke arbeidersvereniging. Hij trok ook expliciet de

Vlaamse kaart, als lid van het IJzerbedevaartcomité en voorzitter van de Vlaamse vleugel van de christendemocratie. In 1950 is hij korte tijd adjunct-kabinetschef geweest van koning Leopold III en prins Boudewijn. In 1958 werd hij verkozen tot senator. In 1946 is Jef Deschuyffeleer zwaar gewond geraakt bij een vliegtuigongeluk in Canada. De gevolgen hiervan, plus zijn onverdroten arbeid, zorgden ervoor dat hij in 1959 vroegtijdig overleed.

Het grafteken op het kerkhof van Wemmel werd als eerbetoon geschonken door arbeiders en katholieke instellingen, en verwijst naar de levensfilosofie van Jef Deschuyffeleer, waarin het zaaien en oogsten vanuit de katholieke arbeidersleer centraal stond. Ook de tekst op het grafteken verwijst hiernaar : "Weest werkers van het woord, geen hoorders alleen". Deze tekst komt uit de brief van Jakobus (1, 22 – lees verder ook 2, 14 e.v.)

Maar dit grafteken heeft niet enkel historische waarde, maar ook architecturale en artistieke waarde. Het is een representatief voorbeeld van een modernistisch grafteken, in een sobere maar kwalitatieve afwerking. Het is een werk van de kunstenaar Oscar De Clerck, één van de meest toonaangevende beeldhouwers uit de twintigste eeuw in Vlaanderen. Het werd opgericht in 1960. De bronzen engel met de korenschoof in de hand, en het kruis omgeven door een korenaar, verwijzen naar het leven en het gedachtengoed van Jef Deschuyffeleer. Het grafteken werd geschonken door vrienden, kennissen en sympathisanten. De plaats waar Jef Deschuyffeleer en zijn vrouw werden bijgezet, in de cirkel rond de calvarie met het grote kruis, getuigt van het belang dat de gemeente toen aan Jef Deschuyffeleer toebedeelde, want dit was een bijzonder gegeerde en prestigieuze plek.

Het graf en het grafteken zijn een beschermd monument sinds 2019.

(bron : *Inventaris Onroerend Erfgoed 2025*)
Constant

CURSIEF FIETSEN

Het is de week na Allerheiligen. In het dorpscafé keuvelen de stamgasten over het - God zij dank - goede weer. Gelukkig blijven we gespaard van orkanen zoals in het Caraïbisch gebied. Hoe gaan de mensen daar zo'n ramp te boven komen? Wat zouden we doen als dat hier gebeurde? Mens, tegen de natuur kunt ge niet op. Het leven is zoals het is. Zolang we hier ons pintje kunnen pakken, mogen we eigenlijk niet zo klagen. Mijn vrouw en ik knikken instemmend. Aan het tafeltje vlak bij de toog worden wijze raadgevingen uitgewisseld over de geplogenheden die gepaard gaan bij de verkoop van onroerend goed eenmaal een mens op zekere leeftijd is gekomen. Gelukkig zijn zij die het einde meemaken, omringd door hun vertrouwde en gekoesterde meubeltjes. Maar zo gaat het niet altijd. Voor de ene verloopt het leven zonder zorgwekkende rimpeling, voor de andere is het ploeteren tot het einde toe. Maar goed, ge sterft maar ene keer, zo erg is dat niet, weet iemand met pint in de hand op te merken. Ik bedenk dat deze overpeinzing een vrij merkwaardige variant biedt op het doorgaans tegengesteld geformuleerde filosofisch inzicht. Ik sta op het punt om nadere verduidelijking te verzoeken, wanneer J..., ietwat schoffelend, het café binnenstapt. Het tafeltje naast ons is nog vrij.

J... is doorgaans uitgedost in rennersoutfit. Maakt graag een ritje met de (koers)fiets en een rustpauze in het café is dan welgekomen. Deze keer heeft J...het strak aansluitend truitje, broekje en andere bijhorende parafernalia thuis gelaten. Nou ja, het is tenslotte november. Eerder de maand van de cyclocross. Een keer de tachtig voorbij, tja, dan is zoiets toch eerder iets voor de jongeren. We zien wel volgend jaar. Overigens, als ge door de modder ploetert met de fiets brengt dat achteraf flink wat kuiswerk met zich mee, ...en was.

Mijn vrouw reikt met haar linkerhand naar het koekje dat op onze tafel ligt en tracht het uit de verpakking te murwen. Het lukt haar niet te best en J...vraagt of er iets is gebeurd met haar hand. Het is niet zozeer de hand J... Je hebt het voorheen allicht nog niet bemerkt, want doorgaans zitten we achteraan in de hoek, maar die plaats was bezet toen we binnenkwamen. Het is allemaal gebeurd in januari J... Een CVA, een beroerte, hele linkerkant verlamd. Het gaat nu al veel beter, mits flink wat ergo en kiné. J... wendt de blik af naar beneden en vraagt belangstellend of mijn vrouw dus haar plan kan trekken. Als je het zo wil benoemen J..., eigenlijk wel. Overigens, klagen helpt niet. Je moet content zijn met wat er kan. J...staart nu mijmerend voor zich uit en

zegt dan brommend: helemaal akkoord. Maar wat is dat content? Hoe kan je dat weten? Terug stilte. Dan doet een onweerstaanbare macht hem uit de mond duwen: mijn vrouw heeft Alzheimer. J... richt de blik naar de muur tegenover onze tafel. Kijk, als zij die witte muur daar ziet als zwart, dan doe ik er goed aan het zwart voor waar aan te nemen. Alleen, op voorhand weet ik niet wat ze denkt. Echt speciaal. Moeilijk om volgen. Enfin, ik bedoel, je hinkt van het ene been op het andere, je weet niet wat je moet doen om goed te doen. Zij ook niet. Weet ge, we zijn al bijna zestig jaar getrouwd en ik kan zeggen, ik zie haar graag. Wist ik van in het begin. Maar we hebben eerst wel vijf jaar verkering gehad, het trouwen moest wachten. J... wrijft zich in de ogen. Dat waren nog eens tijden. Maar goed, op den duur vroeg haar pa wat voor gast ik eigenlijk was. Wel, ik wilde eerst een goede positie hebben. Van thuis uit werd het mij niet in de schoot gesmeten. Had haar pa moeten begrijpen, of niet soms? Nu ja, men weet nooit wat er in mensen omgaat. Ook eigen volk. Neem nu onze jongste dochter, wel die zien we niet meer...

J... balt de vuisten, ontspant zich weer, bestelt nog een jupke. Aan de toog wordt Halloween gedebriefd. De meningen zijn verdeeld, gaande van "zoiets bestond vroeger niet" tot "t'is allemaal commerce". Aan de tafel daar vlakbij doorploegt men nu het onderwerp "notariskosten". Allemaal dieven. Gelach. Dat brengt er ons toe J... wat te bemoedigen. Ge hebt nog de fiets J...Hij spert de ogen open, kijkt naar buiten, knikt heel langzaam. Laatst stond ik met de fiets vertrekkensklaar aan ons achterdeur, komt mijn vrouw naar mij toe en roept dat ik overdrijf: is dat een beetje gaan fietsen? Ge zijt vijf uur weggebleven en nu gaat ge weer weg, ge denkt alleen aan uw eigen. J...neemt een slok en vervolgt: ik ben maar thuis gebleven. Maar soms, soms, wordt het me te veel. Dan moet ik het huis uit. Bon, tegen de natuur kunt ge niet op. Het leven is zoals het is.

In het artikel van Geertjan Zuidwegt (K&L 29 oktober 2025, p.12) over John Henry Newman (heilig verklaard in 2019 en sinds 1 november jl. ook "kerkelaar") wordt aan deze de volgende uitspraak toegeschreven: "Het geloof richt ons radicaal op wat er zich buiten onszelf bevindt. Het wil ons uit onze eindeloze zelfbetrokkenheid bevrijden en richten op concrete realiteiten buiten ons: Jezus, Maria en de eucharistie, maar net zo goed de arme, de gevangene en onze buurvrouw". Voortaan reken ik daar J... ook toe, liefst met de fiets, de berg op. En dan, het mooie uitzicht, zoals het was, is, en voor altijd.

Johan

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van het Kerkwijdingsfeest van de Lateraanse Basiliek

DE TEMPEL VAN ZIJN LICHAAM

Evangelie (Johannes 2, 13-22)

Kort voor het Joodse pesachfeest reisde Jezus naar Jeruzalem. Daar trof Hij op het tempelplein de handelaars in runderen, schapen en duiven aan, en de geldwisselaars die daar altijd zaten. Hij maakte een zweep van touw en joeg ze allemaal de tempel uit, met hun schapen en runderen. Hij smeet het geld van de wisselaars op de grond, gooide hun tafels omver, en riep tegen de duivenverkopers: "Weg ermee! Jullie maken een markt van het huis van mijn Vader!" Zijn leerlingen dachten aan wat er geschreven staat: "De hartstocht voor uw huis zal Mij verteren." Maar de Joden vroegen: "Met welk teken kunt U bewijzen dat U dit mag doen?" Jezus antwoordde hun: "Breek deze tempel maar af, en Ik zal hem in drie dagen weer opbouwen." "Zesenvertig jaar heeft de bouw van deze tempel geduurd," zeiden de Joden, "en U wilt hem in drie dagen weer opbouwen?" Maar Hij sprak over de tempel van zijn lichaam. Na zijn opstanding uit de dood herinnerden zijn leerlingen zich dat Hij dit gezegd had, en zij geloofden de Schrift en alles wat Jezus gezegd had.

Wanneer het kerkwijdingsfeest van de basiliek van Lateranen, op 9 november (in het jaar 324), op een zondag valt, dan heeft dit feest voorrang op de gewone liturgie van de zondag.

De samenkomsten van de eerste christenen vonden gewoon plaats bij mensen thuis, waar ze "het brood braken en de maaltijden gebruikten in een geest van eenvoud en vol vreugde" (Hand. 2, 46). Wanneer de christelijke gemeenschap zich stilaan uitbreidde, en alles wat meer georganiseerd werd, ontstonden er "tituli", een soort huiskerken. In de rijke archeologische ondergrond van Rome kan men er nog bezoeken (onder de Santi Giovanni e Paolo, of onder de Santa Cecilia). Maar het jaar 313 is een keerpunt: onder keizer Constantijn de Grote werd, door het Edict van Milaan, de godsdienstvrijheid ingevoerd in het Romeinse rijk, ook voor de christenen. En ter gelegenheid hiervan, lieten Constantijn en zijn moeder Helena, een kerk bouwen, op een terrein dat toebehoord had aan de oude Romeinse familie van de Laterani, maar dat al vroeger door de keizer geconfisqueerd geworden was. Constantijn schonk heel het domein aan de paus, en

het paleis van Lateranen was tot in de 14de eeuw de residentie van de pausen.

Daardoor is de basiliek van Lateranen de moederkerk van alle kerken. Ze is ook nog altijd de bisschopskerk van de paus. En daardoor is ze niet alleen de oudste, maar ook de belangrijkste kerk van het christendom, in rang belangrijker dan de Sint-Pietersbasiliek. In grote letters staat er dan ook hoog op het gebouw: "Sacrosancta lateranensis ecclesia omnium urbis et orbis ecclesiarum mater et caput" (Allerheiligste kerk van Lateranen, moeder en hoofd van alle kerken van de stad en van de wereld). Zij is het symbool van de eenheid van alle christenen.

Maar Jezus zegt vandaag: "Breek die tempel af". Hij sprak over de grote tempel in Jeruzalem. Die was voor de Joden wat de basiliek van Lateranen voor ons is. Moeten we dan de basiliek van Lateranen afbreken? Of de basiliek van Koekelberg, of de kathedraal van Brussel?

Eigenlijk staat er in het Grieks niet "afbreken", maar "losmaken" ("lusate"). Maak de tempel los, hij zit in een knoop. Hetzelfde Griekse woord gebruikt Johannes over de sabbat (5, 18), over de wet van Mozes (7, 23) en over de Schrift (10, 35) (al is dit in de Nederlandse vertaling niet altijd duidelijk). Er zit blijkbaar een knoop, een kramp in het verstaan van de sabbat, van de wet, en van de Schriften – en ook van de tempel/kerk. Dat moet "losgemaakt" worden. Ook wanneer Lazarus weer ten leven geroepen is, moet hij eerst nog "losgemaakt" worden, dan pas kan hij goed functioneren, dan pas kan hij weer volop leven.

De eenheid van de christenen zit hem niet in het krampachtig navolgen van wetten, of in het dragen van dezelfde symbolen, het stellen van dezelfde handelingen of het bidden van dezelfde gebeden in dezelfde kerk. De eenheid van de christenen zit in de liefde die God in elke mens gelegd heeft. Het huis van God is niet de tempel of de kerk, hoe groot, chique of heilig ook. Het huis van God is de mens, elke mens. Of zoals Paulus het heel duidelijk schrijft (1 Kor. 3, 16-17): "Weet gij niet dat gij een tempel van God zijt, en dat de Inspiratie van God in u woont? Als iemand Gods tempel ten gronde richt, zal God hem ten gronde richten, want Gods tempel is heilig, en dat zijt gij!"

Constant

Overleden

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Mevr. Daniële Valérie, geboren te Grivegnée op 26 mei 1946 en overleden te Laken op 24 oktober 2025.

Mevr. Godelieve Wermoes, echtgenote van dhr Marcel De Doncker, geboren te Relegem op 21 december 1928 en overleden te Grimbergen, in het WZC Heilig Hart, op 4 november 2025, wonende Prinses Jos. Charlottelaan, 10 te Wemmel.

Mogen zij rusten in Gods vrede...

Vieringen van de komende zondagen

Drieëndertigste Zondag door het jaar

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 16 november

11.30u : Eucharistieviering

Deze eucharistieviering gaat door om 11.30 u (en niet om 09.00 u zoals gewoonlijk). De viering wordt opgeluisterd door jachthoornblazers.

Na de eucharistieviering is er een dierenwijding.

Nadien worden er belegde broodjes en warme dranken aangeboden.

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 16 november

Geen viering

RELEGEM, Sint-Jan de Doper

Zondag 16 november

10.30u: Eucharistieviering – gezinsviering met herdenking van de Oudstrijders

Lector: Vormelingen en catechisten

Misdienaars: Seline en Jinte

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 15 november

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 16 november

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 16 november

10.30u: Dienst Woord en Communie

Intentie: Echtgenoten Frans Verdickt – Simone

Deroost en aanverwanten.

Christus - Koning

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 23 november

Geen viering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 23 november

09.00u : Eucharistieviering

Lector: Geneviève Dolivier

RELEGEM, Sint-Jan de Doper

Zondag 23 november

10.30u: Dienst Woord en Communie

Lector: Lieve Heiremans

Misdienaars: Jona en Luca

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 22 november

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 23 november

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 23 november

10.30u: Eucharistieviering ter gelegenheid van Christus-Koning

Intentie: Jaarmis Willem Verhasselt, echtgenote Marie Helsen en overleden familieleden

Eerste Zondag van de Advent

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 30 november

Geen viering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 30 november

Geen viering

RELEGEM, Sint-Jan de Doper

Zondag 30 november

10.30u: Eucharistieviering

Lector: Paul Apers

Misdienaars: Lirane en Eurielle

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 29 november

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 30 november

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 30 november

10.30u: Dienst Woord en Communie

.